

Han gav ikke den Forklaring, jeg anser for fornøden angaaende det nuværende Stykke 2 i § 20. Han henviste til Ministerens Forklaring. Ja, det er en rar Svikmølle: Naar den ene har givet en Forklaring, som ikke er til at forstaa, siger den anden: det kan da enhver begribe, det har Ministeren sagt. Nej, det kan man ikke begribe, den Forklaring duer ikke. Den højtærede Minister kan ikke faa noget Menneske, som er vant til at have med Arbejdsforhold at gøre, til at forstaa denne Paragraf. Trods det Skudsmaal, den højtærede Minister gav mig, vil jeg dog ganske stiltørdigt gøre opmærksom paa, at jeg har haft en Del med Arbejdsforhold og Lønforhold at gøre, og hvis vi under Forhandlingen var kommet med en saadan Paragraf, vilde man have spurgt os, om vi havde det rigtig godt. Den højtærede Statsminister har en Gang sagt om nogle Skattelove, at dem kunde ingen Djævel finde ud af — det var ganske vist, da han ikke var Statsminister —; det Udtryk kunde jeg benytte her.

Saa mente den højtærede Minister, at min Bemærkning om, at vi muligvis kunde faa en Ændring i Folketinget, beroede paa en Følelse hos mig af, at man nu i Folketinget vilde gaa med til det, man ikke kunde heroppe. Hvis den højtærede Minister bygger sit Haab paa saadanne Tanker, tror jeg, han vil blive skuffet.

Jeg vil gerne endnu sige med Hensyn til § 20, hvorledes en Bestemmelse kan affattes, naar man vil udtrykke det, som den højtærede Minister siger er hans Tanke med Paragraffen. Det kan udtrykkes saaledes som i Mindretallets § 20, Stykke 2: Det skal ikke kunne anses for at være fyldestgørende Grund til at vægre sig ved at overtage et anvist Arbejde, at Lønnen for Arbejdet er lavere end den, som den paa-gældende har haft, naar Lønnen dog ikke er under, hvad der i den paagældende Virksomhed eller Egn sædvanlig ydes for tilsvarende Arbejde. Det kan man forstaa, men det andet kan ingen begribe, og det vil medføre et syndigt Virvar med Fortolkninger og Forklaringer o. s. v. Det vil Ministeren nok opleve.

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede 12te Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) mente, at jeg ikke havde Rét i den Sammenstilling, jeg har foretaget af Mindretallets Stilling til Kontrolbestemmelserne og Flertallets Stilling, og det ærede Medlem begrundede sin Betragtning med dette, at det, som Mindretallet her gjorde, var i det væsentlige, at man optog

Ministerens Forslag. Jeg har netop bemærket, at det er det; man ikke gør. Man optager det Forslag, som hidtil har været gældende Lov, og om hvilket den socialdemokratiske Ordfører i Folketinget har sagt, at det var en fuldstændig ufyldstgørende Kontrol, som overhovedet ikke bragtes i Anvendelse. Det er det, man optager, og det er altsaa dette Standpunkt, man vil paaatvinge Flertallet. Hvorvel jeg erkender Rigtigheden af den Betragtning, som det ærede 12te Medlem for 6te Kreds gjorde sig til Talsmand for: at det er ønskeligt, at man, naar saadanne Bestemmelser skal gennemføres, fra alle Sider er enig om dem, kan jeg dog derfor hverken tilraade eller finde det rimeligt, at Flertallet skal lade sin Opfattelse diktere af Mindretallet.

Det ærede 12te tingvalgte Medlem (Carl F. Madsen), som i sine Indledningsbemærkninger gav Udtryk for en vis eksalteret Stemning, hvori det ærede Medlem i Almindelighed befinder sig, naar han staar paa denne Plads, talte om, at naar vi — jeg antager, at det ærede Medlem mente Socialdemokratiet — har taget vort Standpunkt, saa har vi taget det, og derfor er enhver Formaning overflødig. Lad mig sige til det ærede 12te tingvalgte Medlem, at det kunde ikke falde mig ind at formane ham, mindst fra dette Sted, men naar det ærede Medlem nu saa martialske stiller sig op og siger: Naar jeg har taget et Standpunkt, har jeg taget det, og saa skal ingen behøve at tale mere til mig om det, siger jeg, at det ærede Medlems Forhandlingsform netop i disse Dage ikke just har givet Indtrykket af, at det ærede Medlem var denne maalbevidste og stærkt besluttede Mand.

Det ærede Medlem siger, at her stilles Krav om, at man skal imødekomme Flertallet paa Punkter, hvor vi vel ved, at man ikke kan imødekomme Flertallet. Jeg ved ikke, hvem det er, der dikterer, paa hvilke Punkter man kan vise Imødekommenhed og paa hvilke ikke; jeg ved ikke, hvad det er for Kræfter udenfor dette Hus, som dikterer de ærede Medlemmer, hvad de maa gøre, og hvad de ikke maa gøre. Der er dog ellers en Grundlovsbestemmelse, der siger, at en Rigsdagsmand kun er bundet ved sin Overbevisning og ikke ved nogen Vælgerforskrift. Den Bestemmelse skulde det ærede Medlem holde op for dem, der hindrer ham i at gøre, hvad han muligvis selv vilde anse for forstandigt, hvis han var frit stillet. Men det maa det ærede Medlem naturligvis gøre op med dem, der staar bagved denne Tvangssituation.